BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
12. Jh.
Seite 59r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26143
Copyright: Admont, Benediktinerstift

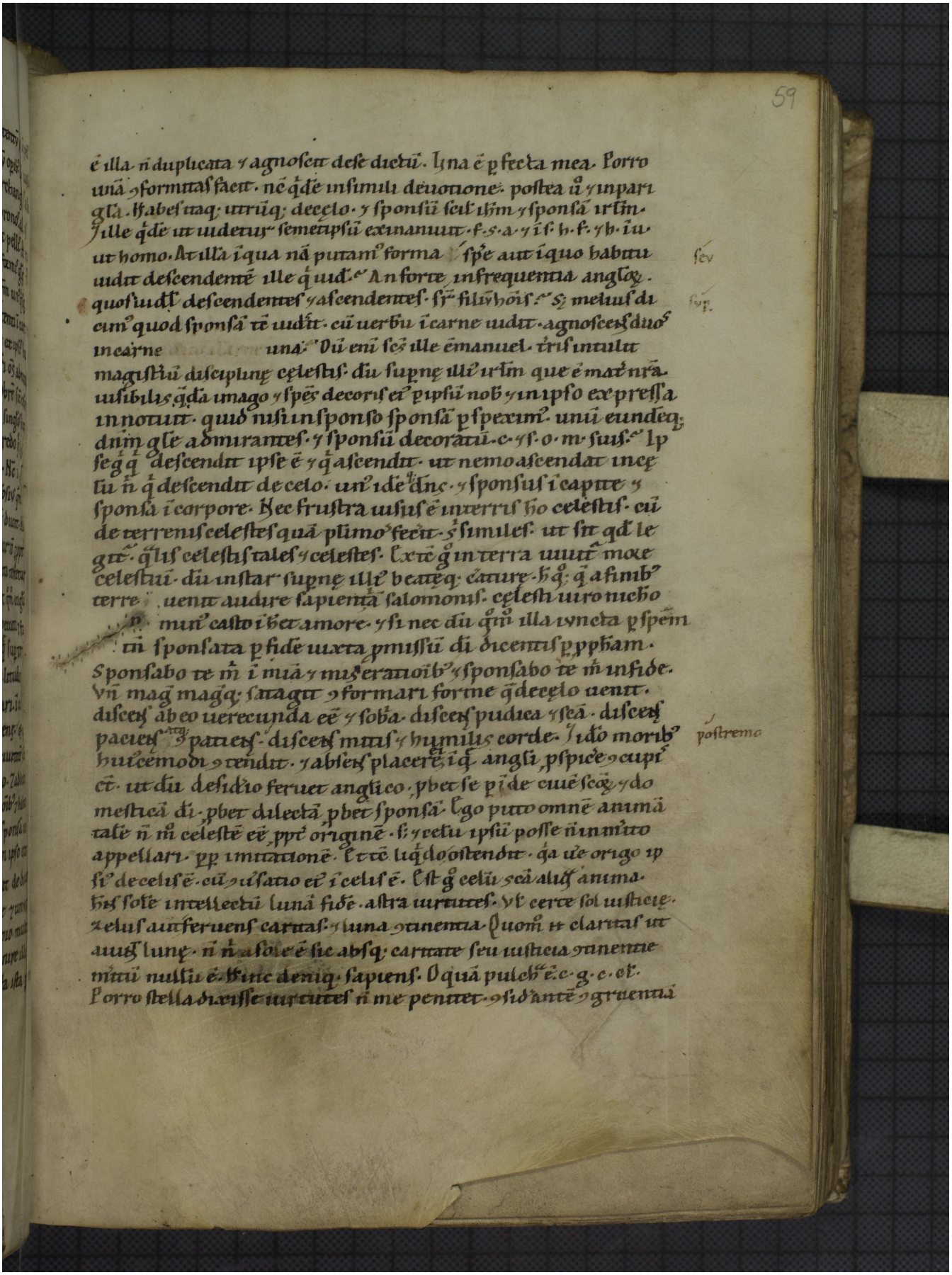

59

e illa n duplicata ⁊ agnoscit dese dictu. Iyna e p fecta mea. Porro
una ⁊ formitas facit. ne q de insimili deuotione. postea u ⁊ inpari
gla. Habes itaq; utrq; de celo. ⁊ sponsu seit ihm ⁊ sponsa irlm.
Ille q de ut uidetur semetipsu exinanuit. f. s. a ⁊ is. h. f. ⁊ h. iu
ut homo. At illa i qua na putam forma spe aut i quo habitu
uidit descendente ille q uid. An forte infrequentia anglorum.
quos uidit descendentes ⁊ ascendentes. sr filu hois. Sed melius di
cim quod sponsa te uidit. cu uerbu i carne uidit. agnoscens duos
in carne una. Du enu se ille emanuel. tris intulit
magistru disciplinę celestis. diu supne illu irlm que e mat nra.
uisibilis q da imago ⁊ spes decoris et p ipsu nob ⁊ in ipso expressa
in notuit. quod nisi in sponso sponsa p speexim. unu eundeq;
dnm gle admirantes. ⁊ sponsu decoratu. c. ⁊ s. o. m suis. Ip
se g q descendit ipse e ⁊ q ascendit. ut nemo ascendat incę
lu n q descendit de celo. un ide dnc. ⁊ sponsus i capite ⁊
sponsa i corpore. Hec frustra uisus e interrus ho celestis. cu
de terrenis celestes qua plimo fecit. s similes. ut sit qd le
git. qlis celestis tales ⁊ celestes. Exte q in terra uiuit moe
celestiu. diu instar supne illi beatęq. catur. h q; q a fimb
terre uenit audire sapiencia salomonis. celesti uiro nubo
p mu casto i bet amore. ⁊ si nec diu qm illa iuncta p spem
tu sponsata p fide iuxta pmissu di dicentis p ppham.
Sponsabo te m i mia ⁊ miserationib ⁊ sponsabo te m in fide.
Vu mag magq; satagit ⁊ formari forme q de celo uenit.
discens ab eo uerecunda ee ⁊ soba. discens pudica ⁊ sea. discens
pacens ⁊ patiens. discens mitis ⁊ humilis corde. Sed mo mib
hui cemodi ⁊ tendit. ⁊ ablens placere iq angli, pspice ⁊ cupi
et. ut diu desidio feruet anglico, ybet se p de cue sco ⁊ do
mestica di, ybet dilecta, ybet sponsa. Ego puto omne anima
tale n m celeste ee, ppe originę. si ⁊ cetu ipsu posse n in mito
appellari. pp imitationę. Ite te liq do ostendit. qa ue origo ip
si de celis e. cu ⁊ usatio et i celis e. Est g celu sca alia anima
bis sole intellectu luna fide. astra uirtutes. Vt certe sol iusticię.
zelus aut feruens caritas. ⁊ luna ⁊ iuuentus. Quom ut claritas ut
auus lunę. n n a sole e sic absq; caritate seu iusticia ⁊ iuuentus
mitu nullu e. Hinc denq sapiens. O qua pulch e. c. g. c. et.
Porro stella diuisse uirtutes n me pentet. ⁊ sid ante ⁊ gruentia

sev

sup.

postremo